

jäänyt ”tilkkutäkkimäinen” maatalous, se on monen eri tekijän summa. Tilanne on samanlainen myös uusjakoalueilla.

Monet pientilalliset ovat nyt vapaaehtoisin kaupoin varmaan valmiita luopumaan tiloistaan tarvittaessa.

Ellei näin menetellä, niin puute varmaan huomataan viimeistään silloin, kun uusjako on päättynyt. Monesti raskas toimitus valmistumisen jälkeen ei enää vastaa silloin sen päivän tarvetta.

Kunnat voisivat tulla tässä asiassa vastaan etuostolain nojalla, mutta asian tiedostaminen niissä piireissä ja tämän päivän taloudellisen tilanteen huomioon ottaminen ei liene toteutumiskelpoinen.

Tämä siksi, ettei toistuisi sodan jälkeen muodostettujen maanhankintatilojen kohtalo. Huomattava osa mh-tiloista on nyt autiona.

Pitäisikö EU:sta luopua?

Olen ollut koko EU:n ajan sen kannattaja, mutta viime syyskuun lopulla Tanskan tekemä kielteinen EMU-päätös panee miettimään. Pitäisikö Suomenkin luopua EU:sta? Tällä hetkellä on maksettava 1,8 miljardia markkaa korkeampi jäsenmaksu kuin mitä saa. Se on luultavasti saman suuruinen myös jatkossa. Hinnat

ovat vain kohonneet ja kaupanpäälliseksi on tullut vielä hirvittävä byrokratia.

Markan vaihtaminen Ecuun aiheuttaa jatkossa miljardien kustannukset, lähinnä laitteiden muuttamisen takia. Oma markka häipyä ja Snellmanin 18. vuosisadalla tehty elämäntyö häviää. Tällä hetkellä Ecu:n kurssi näyttää olevan laskeva ja se ei pärjää dollarille.

Rasitetiet tehdään liian kapeiksi

Toinen asia, joka hiertää mieltäni: jokapäiväisissä maanmittaustoimituksissa rasitetiet perustetaan monesti liian kapeana, vain 3–5 metrin levyisinä ja rasitetiealueen kaarresädettä ei merkitä. Kaarresäteen merkinnällä jäisivät monet turhat riitelyt pois. Rasitetien minimileveys pitäisi olla 10–6 metriä. Silloin siihen mahtuu ajopinta, sivuojat ja suoja-alue.

Kapeampikin tiealue kyllä riittää, jos ei tarvita sivuoja ja kysymyksessä on hyvä sorakangas. Sellaisia Pohjanmaalla on kuitenkin kovin vähän.

Maanmittarit eivät luultavasti koskaan ole rakentaneet, vielä vähemmän käyttäneet kapeaa ja jyrkkämutkaista rasitetietä. Yleensä rasitetie on toimituksen lopussa

vain huolimattomasti merkitty – vain rajanvartta jne. seuraten. Tien paikkaa ei kukaan silloin eikä sen jälkeen ole välittänyt sen kummemmin mieltä.

Maataloudessa traktorit ja puimurit sekä metsätaloudessa monitoimikoneet, metsätraktorit ja kuorma-autot ovat kasvaneet niin suuriksi, etteivät ne mahdu eivätkä suju kapeille ja mutkaisille kulkurille.

Onko syy siinä, että tämän päivän toimitusmiehiltä vaaditaan vain suoritteita, niin he eivät vaivaudu, eivätkä jouda paneutumaan tähän mielestäni hyvin tärkeään asiaan? Myös maanomistajienkin pitäisi ymmärtää vaatia asiantilaan kuuluva korjaus. Palsta ilman kunnollista kulkuyhteyttä tänä päivänä on lähes arvo-ton.

**Mikkeli 5.10.2000
Kalevi Tervakoski**

IN MEMORIAM

**Kiinteistösjoituspäällikkö
KIMMO KOHO**

Sampo-konsernin kiinteistösjoituspäällikkö, DI **Kimmo Koho** kuoli Helsingissä 16.9.2000 vaikeaan sairauteen. Hän oli syntynyt 2.12.1955 Lahdessa, päässyt ylioppilaaksi Lahden yhteiskoulusta 1975 ja valmistunut diplomi-insinööriksi Teknillisen Korkeakoulun maanmittausosastolta 1988.

Kimmo Koho toimi vuodesta 1986 lähtien Eka-Yhtymän kiinteistöinsinöörinä. Varsinaisen päätyönsä hän teki kuitenkin kehityspäällikkönä Huoneistokeskus Oy:n kaupallis-teollisella osastolla ja Sampo-konsernin kiinteistösjoituspäällikkönä. Hän ehti työskennellä lyhyen ajan myös McDonalds Oy:ssä. Kimmo Koholla oli lisäksi merkittävä asema kiin-

teistöliiketoiminnan koulutuksessa. Hän oli kysytty ja pidetty luennoitsija sekä Teknillisessä Korkeakoulussa että kaikissa muissakin kiinteistöalan koulutus-tilaisuuksissa.

Kimmo Kohon ansiona voidaan pitää eurooppalaisen mallin mukaisten kiinteistömarkkinakatsausten tuomista Suomen kiinteistömarkkinoille. Kimmon analyyttinen, tarkka, pohtiva ja huomista pitemmälle katsova ote markkinakatsauksissa vaati lukijaltaan paljon, mutta antoi myös paljon. Paitsi että Kimmo kirjoitti hyvin, niin hänen analyysiensä lopputuloksiin ei yksinkertaisesti löytynyt vastaväitteitä. Hänen laajat ja monipuoliset perustietonsa yhdistettynä kyvyllä ennustaa tulevaa johtivat myös siihen, että hän oli yksi Suomen parhaimmista, ellei paras kiinteistömarkkina-analyttikko. Tästä taidosta saivat osansa myös kaikki hänen kollegansa, työnantajansa ja asiakkaansa.

Kimmo Kohon luonnetta perehtyä asioihin huolellisesti ja perusteellisesti kuvastavat ne useat keskustelut, jotka kävin hänen kanssaan mm. kiinteistö-

arviointiin liittyvien kaavojen etumerkeistä. Kimmon monipuolista tiedonjanoa kuvastaa puolestaan ”ongelma”, jota yritimme yhdessä selvittää: Onko sateenkaaren säde vakio ja jos, mikä se on? Tähän emme kuitenkaan koskaan saaneet vastausta.

Kimmo Kohon harrastuksiin kuuluivat kirjallisuus, musiikki, valokuvaus ja viime vuosina matkailu sekä vaeltelu luonnossa, erityisesti Etelä-Euroopan maissa. Kimmo oli myös intohimoinen jalkapallon seuraaja, ja hänen kanssaan oli ilo analysoida otteluiden kulkua katsojasta.

Kimmo Kohon poismenon johdosta niin hänen omaisensa, ystävänsä kuin Suomen kiinteistömarkkinatkin menettivät paljon.

Pekka Salakka